

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 10.2.2006

KOM(2006), 49 konečné znenie

**PIATA SPRÁVA KOMISIE RADE, EURÓPSKEMU PARLAMENTU,
EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU
REGIÓNOV**

o uplatňovaní smernice 89/552/EHS o televízii bez hraníc

{SEK(2006) 160}

OBSAH

1.	Úvod.....	3
1.1.	Súvislosti tejto správy	3
1.2.	Vývoj televízneho trhu v Európe	3
2.	Notifikácie členských štátov	5
3.	Uplatňovanie Smernice	5
3.1.	Rozsah	5
3.2.	Úradná právomoc (článok 2).....	5
3.3.	Spoločensky obzvlášť významné udalosti (článok 3a)	6
3.4.	Podpora distribúcie a výroby televíznych programov (články 4 a 5)	7
3.5.	Pravidlá reklamy (články 10 až 20)	7
3.5.1.	Prijatie výkladového oznámenia	7
3.5.2.	Reklamné panely okolo štadiónov počas vysielania športových udalostí	8
3.5.3.	Monitorovanie	8
3.6.	Ochrana neplnoletých osôb a verejného poriadku (články 2a, 22 a 22a).....	9
3.7.	Koordinácia medzi vnútroštátnymi orgánmi a Komisiou	9
3.7.1.	Kontaktný výbor.....	9
3.7.2.	Skupina regulačných orgánov	10
4.	Revízia smernice	10
5.	Medzinárodné aspekty	10
5.1.	Rozšírenie EÚ	10
5.2.	Spolupráca s Radou Európy	11
6.	Závery	11

1. Úvod

1.1. Súvislosti tejto správy

Komisia týmto oznámením predkladá Rade, Európskemu parlamentu, Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov (pre informáciu) Piatu správu o uplatňovaní smernice 89/552/EHS¹ o televízii bez hraníc (ďalej len „smernica“), zmenenej a doplnenej smernicou 97/36/ES².

V článku 26 smernice sa stanovuje, že najneskôr do 31. decembra 2000, a potom každé dva roky, Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice v znení zmien a doplnení a v prípade potreby podá ďalšie návrhy na jej prispôsobenie najnovšiemu vývoju v oblasti televízneho vysielania, najmä vzhľadom na najnovší technologický rozvoj.

Táto správa nasleduje po štvrtej správe³, prijatej v januári 2003, a zaoberá sa uplatňovaním smernice v rokoch 2003 a 2004⁴.

V prílohe k štvrtej správe Komisia navrhla pracovný program s cieľom začať diskusiu o možnej potrebe úpravy regulačného rámca Európskej únie (EÚ) v tejto oblasti pre vývoj v oblasti trhov a technologický rozvoj. Preto Komisia v roku 2003 začala konzultácie o revízii smernice⁵.

Túto správu je preto potrebné vnímať v kontexte tejto debaty.

1.2. Vývoj televízneho trhu v Európe

Pred rokom 2004 dosiahol priaznivý trend rozvoja audiovizuálneho priemyslu EÚ vysoký stupeň vyzretosti. Súčasne museli niektoré obchodné modely čeliť ťažkým skúškam a v niektorých oblastiach operátori prešli procesom konsolidácie.

Nové podnikateľské príležitosti, predovšetkým „digitálne pozemné televízne vysielanie“⁶, a poskytovanie audiovizuálnych služieb pomocou nových technologických platforiem rozšírili prítomnosť takýchto služieb na trhu a podporili dobre známy fenomén fragmentácie ponuky. Zdá sa, že tento trend sa stabilizuje v rámci zmierneného postoja k využívaniu reklamných zdrojov a malých vyhliadok na zvýšenie verejného financovania.

V praxi je jasným dôkazom nárastu ponúkaných služieb počet dostupných kanálov. Kým začiatkom roka 2001⁷ vysielalo cez pozemné vysielacie, družice alebo káblové rozvody vyše 660 kanálov, o tri roky neskôr bolo v EÚ-15 aktívnych už vyše 860 takýchto kanálov⁸.

¹ Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23.

² Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60.

³ KOM(2002) 778, konečné znenie, 6.1.2003.

⁴ V prípade potreby obsahuje aj zmienky o najnovších udalostiach roku 2005.

⁵ Pozri bod 4 tejto správy.

⁶ Prechod na „digitálne pozemné televízne vysielanie“ sa vo väčšine členských štátov plánuje na roky 2006 až 2012.

⁷ Európske audiovizuálne observatórium, ročenka 2001.

⁸ Európske audiovizuálne observatórium, ročenka 2004.

Okrem toho zaznamenali služby televízneho vysielania zamerané na nevnútroštátne trhy ešte rýchlejší rozvoj. Začiatkom roka 2004 existovalo asi 220 takýchto kanálov⁹. Viac ako 160 z nich vysielalo do EÚ-25 z iných členských štátov alebo iných krajín (roku 2001 bolo v EÚ-15 len 68 takýchto kanálov).

Hlavnou podmienkou pre on-line rozvoj audiovizuálnych služieb je široká dostupnosť širokopásmového prístupu. Značné investície v posledných rokoch, ktoré sa ešte rozširujú, vybavili väčšinu štátov EÚ-15 infraštruktúrou, ktorá v priemere do konca roka 2004 pokrývala 88 % populácie¹⁰. Zároveň skutočná penetrácia širokopásmových pripojení pevnou linkou stále rástla, pričom koncom roka 2004 zasahovala 10 % populácie EÚ-15 a 9 % populácie EÚ-25¹¹.

Celkový trh EÚ-25, posudzovaný z hľadiska príjmov prevádzkovateľov vysielania, sa odhaduje na asi 64,5 miliárd eur v roku 2003 (62,2 miliárd eur v roku 2001, čo znamená nárast o 3,7 %)¹².

Prevádzkovatelia verejnoprávneho vysielania skonsolidovali svoju prítomnosť na trhoch EÚ z hľadiska príjmov. Celkové príjmy prevádzkovateľov verejnoprávneho rozhlasového a televízneho vysielania doiahli v roku 2003 29,1 miliardy EUR (v rámci EÚ-25, vrátane 1,6 miliárd EUR za rozhlasové služby), čo je čiastka, ktorá sa v porovnaní s rokom 2002 takmer nezmenila¹³.

Súkromní prevádzkovatelia vysielania v EÚ-25 zaznamenali v roku 2003 celkové príjmy 18,3 miliárd EUR, čo je čiastka, ktorá sa v porovnaní s predchádzajúcim rokom takmer nezmenila¹⁴. Platená televízia a subskripčné balíky v roku 2003 zvýšili príjmy na celkovú sumu 13,6 miliárd eur, čo znamenalo 14,3 % nárast v porovnaní s predchádzajúcim rokom, vďaka úspechu balíkových akcií¹⁵.

Hlavným zdrojom príjmov prevádzkovateľov televízneho vysielania zostáva reklama. Po niekoľkých rokoch expanzie, prerušenej len roku 2001, hrubý príjem trhu s televíznou reklamou dosiahol v roku 2004 v EÚ-15 hodnotu asi 25,7 miliárd eur (nárast o 7,2 % oproti roku 2003)¹⁶. Pokles príjmov z reklamy v roku 2001 sa odhaduje asi na 6,8 % (pri porovnaní údajov za roky 2002 a 2000)¹⁷. Trh s televíznou reklamou v roku 2004 bol v nominálnych hodnotách zhruba na úrovni roku 2000 a pohltil takmer tretinu všetkých výdavkov na reklamu¹⁸.

⁹ Tamtiež.

¹⁰ IDATE, Rozvoj širokopásmového prístupu v Európe, 2005.

¹¹ Výbor pre komunikácie, 2005.

¹² Európske audiovizuálne observatórium, ročenka 2005. Výpočty nezahŕňajú niektoré kategórie verejných a súkromných prevádzkovateľov rozhlasového vysielania.

¹³ Tamtiež.

¹⁴ Tamtiež.

¹⁵ Tamtiež.

¹⁶ Tamtiež.

¹⁷ Tamtiež.

¹⁸ Tamtiež.

2. NOTIFIKÁCIE ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

Nové členské štáty, ktoré do EÚ vstúpili 1. mája 2004, boli požiadané, aby oznámili vnútroštátne predpisy, ktorými sa smernica transponuje. Vykonané zisťovanie ukázalo, že v tomto ohľade svoje povinnosti splnili.

3. UPLATŇOVANIE SMERNICE

3.1. Rozsah

Potom, ako sa spoločnosť Medikabel BV odvolala proti rozhodnutiu *Commissariaat voor de Media* (holandského správneho orgánu pre médiá), holandská *Raad van State* požiadala Európsky súdny dvor o predbežný nález, či služby „blízke videu na požiadanie“ (near video-on-demand, NVO) čiže služby typu „zaplať a pozeraj“ (pay-per-view), ktoré používateľom umožňujú sledovať „multiplexné“ vysielania, za ktoré platia prípad od prípadu, podliehajú smernici. Rozsudok súdneho dvoru v tejto veci bol očakávaný v roku 2004¹⁹.

3.2. Úradná právomoc (článok 2)

Základom smernice je zásada „krajiny pôvodu“. Preto programy, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi krajiny pôvodu zohľadňujúcimi ustanovenia smernice, sa môžu voľne distribuovať v EÚ.

Počas referenčného obdobia Komisia začala konanie o porušení proti holandským orgánom po tom, ako si *Commissariaat voor de media* (holandský správny orgán pre médiá) prisvojil úradnú právomoc nad kanálmi RTL 4 a RTL 5, ktorých prevádzkovateľ podlieha luxemburskej úradnej právomoci. Bez toho, aby spochybnila podstatné argumenty, ktoré predložil *Commissariaat voor de Media*, *Raad van State* anulovala toto rozhodnutie s vyhlásením, že *Commissariaat voor de Media* si nemôže sám prisvojiť úradnú právomoc a vyvolať situáciu dvojakej úradnej právomoci v rozpore so smernicou. Keďže po tomto rozhodnutí už neexistovala situácia dvojakej úradnej právomoci, Komisia sa rozhodla prípad uzavrieť.

Čo sa týka výnimiek zo zásady krajiny pôvodu podľa článku 2a ods. 2, konflikt nastal v prípade služby „Extasi TV“. Vláda Spojeného kráľovstva (UK) oznámila 20. decembra 2004 Komisii, že chce zakázať televíznu službu známu ako „Extasi TV“. Ako dôvod uviedla, že táto televízna služba zjavne, závažne a hlboko porušila článok 22 smernice. V tomto prípade vznikli nejasnosti, ktorý členský štát má úradnú právomoc nad týmto prevádzkovateľom vysielania.

Ku konfliktom týkajúcim sa úradných právomocí došlo aj mimo rámca článku 2a ods. 2 v prípadoch, keď právne predpisy prijímajúcich členských štátov obsahovali prísnejšie alebo podrobnejšie pravidlá než právne predpisy krajiny, v ktorej mal sídlo prevádzkovateľ vysielania. Napríklad Švédsko komisia pre vysielanie naznačila Komisii, že kanály TV3 a Canal 5, ktoré sú v úradnej právomoci Spojeného kráľovstva, podľa nej spadajú pod švédsku úradnú právomoc. Namiesto jednostranných krokov Švédsko iniciovalo dialóg medzi príslušnými regulačnými orgánmi. Pokiaľ takéto diskusie

¹⁹ Vec C-89/04. Rozsudok bol vynesенý 2. júna 2005, pozri pracovný dokument pre služby Komisie priložený k správe.

nespochybnia zásadu krajiny pôvodu, Komisia víta takýto prístup a ponúka svoju podporu. Podobné problémy existovali medzi Írskom a Spojeným kráľovstvom.

V neposlednom rade nadobudol počas referenčného obdobia osobitnú dôležitosť problém programov z tretích krajín podnecujúcich nenávisť, ktoré spadajú na základe článku 2 ods. 4 do úradnej právomoci členského štátu. Niekoľko európskych poskytovateľov satelitných programov vysielalo kanál Al Manar. Francúzsko ako prvé zakročilo proti vysielaniu tohto kanálu prostredníctvom satelitov Eutelsat, ktoré v zhode s článkom 2 ods. 4 spadajú do jeho úradnej právomoci. Po tom, ako Al Manar odvysielal sériu antisemitských programov, francúzske úrady vydali 13. decembra 2004 nariadenie, ktorým operátorovi satelitov prikázali ukončiť vysielanie televíznych služieb Al Manar. Toto rozhodnutie bolo bezodkladne realizované a 14. decembra 2004 prestal kanál vysielateľ.

Po zákaze kanálu Al Manar francúzskymi úradmi bol tento kanál ešte dostupný prostredníctvom poskytovateľov satelitných programov New Sky Satellite (s ústredím v Haagu) a Hispasat. Prípád sa stal témou množstva zasadnutí a diskusií medzi členskými štátmi a Komisiou. Následkom toho holandské a španielske úrady takisto prikázali zastaviť vysielanie kanála Al Manar. Táto úzka spolupráca umožnila Európe účinne zasiahnuť proti podnecovaniu nenávisti vysielanému z tretích krajín.

3.3. Spoločensky obzvlášť významné udalosti (článok 3a)

Článok 3a ods. 1 smernice pokrýva vnútroštátne opatrenia na ochranu udalostí považovaných za spoločensky obzvlášť významné. Do konca roka 2004 opatrenia článku 3a ods. 1 nadobudli účinnosť a komisii ich oznámili nasledujúce členské štáty: Taliansko, Nemecko, Spojené kráľovstvo, Rakúsko a Írsko. Návrh írskych opatrení prediskutoval 30. januára 2003 Kontaktný výbor (ktorý k nim zaujal pozitívne stanovisko) a následne bol v apríli zverejnený v Úradnom vestníku²⁰. O návrhoch opatrení predložených Belgickom a Nemeckom sa diskutovalo s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a v marci 2004 v Kontaktnom výbore, ktorý k nim zaujal kladné stanovisko. Následne v priebehu roka 2004 Belgicko oznámilo Komisii svoje definitívne opatrenia, ktoré boli zverejnené v úradnom vestníku²¹.

Podľa článku 3a ods. 2 smernice raz ročne sa musí v Úradnom vestníku zverejniť konsolidovaný zoznam opatrení. Posledný konsolidovaný zoznam bol zverejnený v auguste 2003²².

Európsky súd prvého stupňa dosiaľ nerozhodol o veci týkajúcej sa úlohy Komisie vo vzťahu k článku 3a smernice²³.

²⁰ Ú. v. EÚ C 100, 26.4.2003.

²¹ Ú. v. EÚ C 158, 29.6.2005. V roku 2005 oznámilo Komisii aj Francúzsko svoje opatrenia (prijaté v decembri 2004), ktoré budú v patričnom čase zverejnené.

²² Ú. v. EÚ C 183, 2.8.2003. V roku 2004 nebol zverejnený žiadny konsolidovaný zoznam, pretože v tom čase neboli v zozname potrebné nijaké zmeny. Nový konsolidovaný zoznam obsahujúci belgické a francúzske opatrenia Komisia zverejní, len čo francúzsky zoznam vyjde v úradnom vestníku.

²³ Vec T-33/01, pojednávanie sa uskutočnilo 7. júla 2005.

3.4. Podpora distribúcie a výroby televíznych programov (články 4 a 5)

Komisia 28. júla 2004 prijala Šieste oznámenie o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice. Správa sa týka EÚ-15 počas referenčného obdobia 2001-2002. Priemerný vysielací čas európskych diel v EÚ-15 bol v roku 2001 66,95 % a v roku 2002 66,10 %, čo predstavuje za štyri roky (1999-2002) nárast 5,42 percentuálnych bodov. Podiel európskych diel nezávislých výrobcov v rámci EÚ-15 bol v roku 2001 37,75 % a v roku 2002 34,03 %, t. j. diela nezávislých výrobcov sa stabilizovali približne na úrovni jednej tretiny celkového kvalifikovaného vysielacieho času, čiže zhruba 50 % všetkých európskych diel. Táto hodnota ďaleko presahuje cieľ 10 % stanovený v článku 5 smernice. Tieto výsledky ukazujú, že dopyt po vnútroštátnych a európskych dielach, ktorý posledných desať rokov stále rástol, dosiahol nový rekord v roku 2002, keď tvoril takmer dve tretiny všetkých kvalifikovaných vysielaní. Vzhľadom na 50 % podiel požadovaný v smernici, 66 % je uspokojivý výsledok a potvrdzuje silu európskeho audiovizuálneho priemyslu.

V roku 2004 Komisia vykonala dobrovoľné hodnotenie v siedmich nových členských štátoch, ktoré do EÚ vstúpili 1. mája 2004, aby mohla lepšie posúdiť budúci dopad článkov 4 a 5 na ich územie. Referenčným obdobím bolo predvstupové obdobie od januára 2003 do apríla 2004. V priemere bolo v roku 2003 plánovaných 60 % európskych diel a v prvých mesiacoch roka 2004 62 % s mierou súladu 77 % a 83 %. Podiel európskych diel vyrobených nezávislými výrobcami bol v roku 2003 30 % a v prvých mesiacoch roka 2004 31 %. Keďže tieto čísla pochádzajú z predvstupového obdobia, naznačujú všeobecne uspokojivé uplatňovanie článkov 4 a 5 v dotknutých členských štátoch.

Siedme oznámenie o uplatňovaní článkov 4 a 5 za obdobie rokov 2002-2004, ktorého prijatie zo strany Komisie sa očakáva v prvej polovici roka 2006, bude prvý raz obsahovať štatistické údaje zo všetkých 25 členských štátov.

3.5. Pravidlá reklamy (články 10 až 20)

3.5.1. Prijatie výkladového oznámenia

Vzhľadom na vývoj nových reklamných techník, ako sú napríklad obrazovky rozdelené na viac častí, interaktívna reklama, virtuálna reklama a dokonca aj umiestnenie výrobku, Komisia prijala 23. apríla 2004 výkladové oznámenie s cieľom objasniť výklad niektorých ustanovení smernice²⁴. V tomto oznámení sa predovšetkým spresňuje spôsob, akým sa príslušné pravidlá smernice musia uplatňovať na rozdelené obrazovky, minispoty, televíznu propagáciu, virtuálne sponzorstvo, ako aj na interaktívnu reklamu. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskych spoločenstiev sa vo výkladovom oznámení uplatňuje zásada, podľa ktorej zákaz určitej techniky alebo formy reklamy platí len vtedy, ak sa výslovne uvádza v smernici. Členské štáty však môžu prijať prísnejšie alebo podrobnejšie ustanovenia uplatniteľné na prevádzkovateľov vysielania, ktorí patria do ich právomoci.

²⁴ Výkladové oznámenie Komisie o niektorých aspektoch ustanovení televíznej reklamy v smernici o televízii bez hraníc, Ú. v. EÚ C 102, 28.4.2004, s. 2.

3.5.2. *Reklamné panely okolo štadiónov počas vysielania športových udalostí*

Francúzsky zákon o boji proti fajčeniu a alkoholizmu (nazývaný zákon Evin) zakazuje priamu alebo nepriamu televíznu reklamu na alkoholické nápoje. Vyplýva z neho najmä to, že v prípade dvojstranných medzištátnych športových podujatí, ktoré sa vysielajú vo Francúzsku a sú určené predovšetkým francúzskym divákom, musia francúzski vysielatelia využiť všetky dostupné prostriedky, aby zamedzili objaveniu sa reklamy na alkoholické nápoje na obrazovke.

Súdny dvor sa zaoberal dvoma prípadmi, ktoré sa týkali týchto pravidiel: na jednej strane žaloba o nesplnenie povinnosti²⁵ a na strane druhej prejudiciálne konanie²⁶. Prejudiciálne konanie, ktoré nás v rámci tejto správy zaujíma viac, sa zaoberalo skutočnosťou, že televízna stanica TF1 vyzvala spoločnosti Groupe Darmon a Girosport, poverené rokovať vo svojom mene o právach na televízne vysielanie futbalových zápasov, aby zabezpečili, že sa na obrazovke neobjavia označenia alkoholických nápojov. Spoločnosť Bacardi France, ktorej bol následne odmietnutý prenájom reklamných panelov okolo hracej plochy, dala na francúzske súdy podania na stanicu TF1 a na spoločnosti Darmon a Girosport s cieľom zastaviť ich nátlak na zahraničné futbalové kluby. V tomto kontexte francúzsky kasačný súd (Cour de Cassation) predložil súdu prejudiciálnu otázku o prípadnom rozpore francúzskeho systému s ustanoveniami právnych predpisov Spoločenstva vrátane uvedenej smernice.

Súd vo svojom rozsudku z 13. júla 2004 dospel k názoru, že nepriama televízna reklama na alkoholické nápoje, ktorá vyplýva z panelov viditeľných pri vysielaní športových podujatí, nevytvára oddeliteľné televízne oznámenie určené na propagáciu tovaru alebo služieb v zmysle smernice. Súd uvážil, že z praktického hľadiska by bolo pre prevádzkovateľov vysielania nemožné zobrazovať túto reklamu len počas prestávok medzi jednotlivými časťami príslušného televízneho vysielania. Súd následne rozhodol o neuplatňovaní ustanovení smernice a o zlučiteľnosti francúzskych právnych predpisov týkajúcich sa televíznej reklamy s právnymi predpismi Spoločenstva.

3.5.3. *Monitorovanie*

Komisia pravidelne monitorovala (tri krajiny ročne), či členské štáty vhodne zabezpečujú, aby prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich právomoc dodržiavali pravidlá smernice týkajúce sa reklamy. Pri tom Komisii pomáha nezávislý konzultant, ktorého úlohou je zber príslušných faktov a informácií.

Na základe monitorovacích správ boli voči niektorým členským štátom iniciované konania o porušení a Belgickému kráľovstvu sa zaslalo odôvodnené stanovisko. Počet a závažnosť porušení pravidiel smernice o reklame naznačujú, že zodpovedné orgány týchto členských štátov primerane nemonitorovali uplatňovanie pravidiel prevádzkovateľmi vysielania spadajúcimi pod ich úradnú právomoc.

²⁵ Vec C-262/02.

²⁶ Vec C-429/02.

3.6. Ochrana neplnoletých osôb a verejného poriadku (články 2a, 22 a 22a)

Druhá hodnotiaca správa²⁷ Komisie pre Radu a Európsky parlament o uplatňovaní odporúčania Rady z 24. septembra 1998 o ochrane neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti bola prijatá 12. decembra 2003. Členským štátom, EHP a (vtedajším) prístupujúcim krajinám bol zaslaný dotazník²⁸.

Druhá hodnotiaca správa ukázala, že členské štáty odporúčanie ešte vždy uplatňujú rozličnými spôsobmi, ale vývoj je vo všeobecnosti pozitívny.

Po druhej hodnotiacej správe Komisia 30. apríla 2004 predložila návrh ďalšieho odporúčania: Odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady o ochrane neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti a o práve na odpoveď v súvislosti s konkurencieschopnosťou európskeho priemyslu audiovizuálnych a informačných služieb²⁹.

Zámerom tohto ďalšieho odporúčania bolo udržať krok s problémami vyplývajúcimi z technologického rozvoja. Odporúčanie vychádza z pôvodného odporúčania z roku 1998 a pokrýva mediálnu gramotnosť, mediálne vzdelávanie, právo na odpoveď vo všetkých médiách, spoluprácu a výmenu skúseností a osvedčených postupov medzi (samo-) regulačnými orgánmi, ktoré sa zaoberajú hodnotením alebo klasifikáciou audiovizuálneho obsahu, a protidiskriminačné opatrenia vo všetkých médiách.

V súčasnosti sa prerokúva v Rade a Európskom parlamente.

3.7. Koordinácia medzi vnútroštátnymi orgánmi a Komisiou

3.7.1. Kontaktný výbor

Za uplatňovanie pravidiel smernice zodpovedá každý členský štát. Systematické kontakty s vnútroštátnymi regulačnými orgánmi udržiaval najmä Kontaktný výbor zriadený podľa smernice (článok 23a). V období, na ktoré sa vzťahuje táto správa, sa výbor stretol päťkrát.

Výbor splnil úlohy, ktoré naň preniesla smernica. Doručil stanoviská v súlade s postupom ustanoveným v článku 3a ods. 2 týkajúcim sa udalostí veľkého významu pre spoločnosť³⁰.

S cieľom uľahčiť vykonávanie smernice prostredníctvom pravidelných konzultácií o praktických problémoch vyplývajúcich z jej uplatňovania kontaktný výbor okrem iného diskutoval aj o výkladovom oznámení Komisie o reklame.

Počas rokov 2002 - 2004 Kontaktný výbor na niekoľkých zasadnutiach diskutoval o revízii smernice. Komisia informovala výbor o verejných konzultáciách v roku 2003 a práci cieľových skupín³¹.

Kontaktný výbor bol informovaný aj o zámere Spojeného kráľovstva prijať opatrenia podľa článku 2a smernice a diskutoval o probléme určenia príslušného členského štátu³².

²⁷ KOM(2003) 776, konečné znenie, 12.12.2003.

²⁸ Pozri: http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/new_srv/secondreport_en.htm.

²⁹ KOM(2004) 341, konečné znenie, 30.4.2004.

³⁰ Pozri bod 3.3 tejto správy.

³¹ Pozri bod 4 tejto správy.

3.7.2. Skupina regulačných orgánov

Hoci smernica sa výslovne nezmieňuje o vnútroštátnych regulačných orgánoch, Komisia zorganizovala 27. marca 2003 úvodné zasadnutie pracovnej skupiny regulačných orgánov na vysokej úrovni, ktorá pozostáva z orgánov členských štátov zodpovedných za presadzovanie regulácie vysielania. Tieto zasadnutia, ktoré sa konajú v priemere dvakrát ročne, sa zameriavajú na posilnenie spolupráce medzi vnútroštátnymi regulačnými orgánmi s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie regulačného rámca EÚ.

4. REVÍZIA SMERNICE

Revízia smernice — vrátane verejných vypočutí a písomných konzultácií — sa začala v roku 2003 pracovným programom pripojeným k Štvrtej správe o uplatňovaní smernice³³.

Komisia vyvodila závery z týchto prvých konzultácií v Oznámení o budúcnosti európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti³⁴. Aby sa zabezpečilo, že smernica bude naďalej pozitívne prispievať k voľnému pohybu služieb vysielania v rámci EÚ, určili sa isté problémy, ktorými sa treba zaoberať v strednodobom horizonte. Na základe oznámenia z roku 2003 sa zriadili cieľové skupiny s odborníkmi, ktorí mali diskutovať o týchto problémoch.

Európsky parlament sa aktívne zapojil do procesu konzultácií, najmä účasťou niekoľkých poslancov EP³⁵. Prijatie pracovnej verzie legislatívneho návrhu Komisiou sa predpokladá koncom roka 2005.

5. MEDZINÁRODNÉ ASPEKTY

5.1. Rozšírenie EÚ

Počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje správa, sa EÚ rozrástla z 15 na 25 členov, pričom 10 nových členských štátov vstúpilo do Únie 1. mája 2004.

Vzťahy medzi Úniou a (vtedajšími) kandidátskymi krajinami sa vyvíjali v zhode s predvstupovými stratégiami. Na základe dosiahnutého pokroku pri zosúladovaní vnútroštátnych právnych predpisov so smernicou, rokovania týkajúce sa kultúrnej a audiovizuálnej politiky sa s budúcimi členskými štátmi definitívne uzavreli na zasadnutí Európskej rady v Kodani v decembri 2002. Komisia monitorovala proces, pričom venovala osobitnú pozornosť rozvíjaniu vhodných administratívnych a justičných kapacít na realizovanie smernice.

EÚ sa teraz pripravuje na ďalšie rozšírenie. Očakáva sa, že Bulharsko a Rumunsko vstúpia do Európskej únie v roku 2007. Chorvátsko a Turecko sú kandidátskymi krajinami.

³² Pozri bod 3.2 tejto správy.

³³ KOM(2002) 778, konečné znenie, 6.1.2003.

³⁴ KOM(2003) 784, konečné znenie, 15.12.2003.

³⁵ Niekoľkí poslanci EP vystúpili ako spravodajcovia na liverpoolskej konferencii a správa o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice, ktorú pripravil Henri Weber, sa týka revízie smernice.

Pokiaľ ide o krajiny západného Balkánu, Európska rada pri niekoľkých príležitostiach zdôraznila ich vyhliadky na členstvo v EÚ. Komisia sleduje v spolupráci s Radou Európy stratégiu konvergence audiovizuálnych politík týchto krajín s európskymi mediálnymi štandardmi.

5.2. Spolupráca s Radou Európy

Spolupráca medzi Európskou komisiou a Radou Európy sa ďalej rozvíjala, najmä so zreteľom na výmenu informácií o vývoji Európskeho dohovoru o cezhraničnej televízii (Transfrontier Television). Zástupca komisie sa zúčastnil ako pozorovateľ na 5 zasadnutiach stáleho výboru pre cezhraničnú televíziu (T-TT) a 4 zasadnutiach riadiaceho výboru pre masovokomunikačné prostriedky (CDMM), ako aj na konferencii ministrov Rady Európy o masovokomunikačných prostriedkoch v Kyjeve.

6. ZÁVERY

Smernica o televízii bez hraníc ďalej úspešne slúži na zabezpečenie slobody poskytovania televíznych služieb v Európskej únii. Základné ciele verejného záujmu, ktoré táto smernica zabezpečuje ustanovením minimálnej harmonizácie vnútorného trhu, zostávajú v platnosti. Smernica poskytuje účinný prostriedok na reguláciu európskeho audiovizuálneho sektoru a správa potvrdzuje odôvodnenosť spoločného európskeho prístupu k audiovizuálnym otázkam.

Vzhľadom na vývoj trhu a technologický rozvoj je však očividne potrebné zrevidovať súčasný regulačný rámec EÚ, ako je uvedený vyššie. Preto Komisia hodlá koncom roka 2005 predložiť návrh revízie tejto smernice.